

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ І НАУКИ

Всеукраїнська науково-практична конференція з міжнародною участю

(м. Харків, 8 квітня 2021 року)

ХНМУ
Харків
2021

МИСТЕЦТВО НАВЧАННЯ І ВИКЛАДАННЯ У ВИЩІЙ МЕДИЧНІЙ ОСВІТІ

¹Садовниченко Ю.О., ¹М'ясоєдов В.В., ²Пастухова Н.Л.

¹Харківський національний медичний університет, м. Харків, Україна

²ДУ «Інститут харчової біотехнології та геноміки НАН України», м. Київ, Україна

Пандемія COVID-19 стала своєрідним стрес-тестом освітнього процесу, загостривши основну галузеву проблему – якість навчання і викладання, зумовлену розривом поколінь. Здобувачі освіти належать до цифрового покоління Z, у якого технологічність та прагматичність об'єднані з інфантилізмом, егоїстичністю, «кліповим» мисленням, низьким рівнем знань, мотивації навчання, самоорганізації, соціальної та комунікативної компетентностей тощо [2]. Перехід до дистанційного навчання дозволив підвищити рівень цифрової компетенції викладачів, однак це не призвело до збільшення заглибленості стейкхолдерів у навчальний процес.

Одним з найбільш успішних способів активізації навчального процесу є підвищення мотивації тих, хто навчається і навчає. Результати опитувань студентів свідчать, що вони завзятіше навчаються у викладачів з глибоким знанням своєї дисципліни, є широко ерудованими особистостями, вміють цікаво і зрозуміло пояснити матеріал, проводять наукові дослідження, мають досвід практичної діяльності, впроваджують новітні методики викладання, встановлюють емоційний контакт зі здобувачами, і об'єктивні при оцінюванні [1]. Натомість викладач очікує від студента зацікавленості та відповідального ставлення до вивчення навчальної дисципліни. А за теперішніх умов викладач має бути не лише транслятором знань, педагогом, психологом, дослідником, інноватором, а й організатором, фасилітатором, аніматором і митцем.

Аналіз діяльності викладачів, у яких хотіла б навчатися більшість студентів, довів, що вони не лише вільно володіють матеріалом дисципліни, а й використовують новітні педагогічні технології, такі як метод стандартизованого пацієнта, кейс-метод, медичні квести, технологію «перевернутого класу» тощо. При цьому викладачі створюють комфортне навчальне середовище, заохочують студентів до коригування самого педагогічного процесу шляхом пошуку новітньої науково-практичної інформації та пропозицій впровадження дистанційно-ефективніших методів навчання. Талановиті викладачі є небайдужими до здобувачів вищої освіти, тож вони здобувають визнання студентської спільноти як фахові тьютори та ментори. Крім того, кращі викладачі є високоосвіченими та творчими особистостями, які реалізуються в інших сферах, як поети та письменники, художники, актори тощо. Втім, кожному справжньому митцю притаманний індивідуальний стиль викладання та спілкування зі студентами.

Розвиток людського капіталу університету в аспекті підвищення якості навчання і викладання має і адміністративну складову як валідну систему їх оцінювання, розробки і контролю індивідуальної освітньої траєкторії, узагальнення і поширення кращих освітніх практик, профілактики емоційного вигорання, заохочення не лише кращих науково-педагогічних працівників, а й тих, хто досяг найбільшого прогресу протягом навчального року.

Література

1. Копылов В. А., Колотова Л. В., Лобанова Л. А. Преподаватель глазами студента (сравнительный анализ мнений студентов о качестве педагогической деятельности преподавателя). *Гуманітарний часопис*. 2016. № 1. С. 103–112.

2. Лумпиева Т. П., Волков А. Ф. Поколение Z: психологические особенности современных студентов. *Проблеми і шляхи вдосконалення науково-методичної та навчально-виховної роботи в ДонНТУ*: матеріали V наук.-метод. конф., Донецьк, 20 лют. 2013 р. URL: <http://ea.donntu.org:8080/handle/123456789/21748> (дата звернення: 28.03.2021)

ДОСВІД ВИКОРИСТАННЯ ТРОМБОЦИТАРНИХ КОНЦЕНТРАТІВ ПРИ ЗАКРИТІ ДЕФЕКТІВ СЛИЗОВОЇ ПІДНЕБІННЯ

Сидоряко А.В., Волчихіна К.П.

Державний заклад «Запорізька медична академія післядипломної освіти МОЗ України»

Вступ. Одними з найчастіших запитів пацієнтів у сфері стоматології є естетика та відсутність болю при маніпуляціях. При роботі з м'якими тканинами лікарі-стоматологи широко використовують тромбоцитарні концентрати. Використовувані тепер тромбоцитарні концентрати набагато ефективніші, ніж їхні попередники [1]. Найбільш популярними варіантами тромбоцитарних концентратів є: А-PRF та L-PRF, та що за більш низької швидкості центрифугування згодом вивільнюється більша кількість факторів росту [2].